

[Charlotte Enevoldsen]

skal denne mulighed for at være med etableres, kræves der nogle langsigtede visioner.

CD's formand, industri- og samordningsminister Mimi Jakobsen, har jo nedsat en kommission kaldet Velfærdskommissionen. Den skal på visionær vis afdække mulighederne for at sikre velfærdsstatens fundament, nemlig fremtidens beskæftigelses- og erhvervsmuligheder.

SF's forespørgsel nævner ikke specifikt ØD, men at det implicit er det, sagen handler om, er ingen vel særlig i tvivl om efter at have hørt begrundelsen. Omvendt kan der heller ikke være tvivl om, at CD grundlæggende er tilhænger af forhandlingsprincippet, og at CD hylder ledernes ret til at lede og fordele arbejdet. Den danske model er jo karakteriseret af en graduel udvikling, hvor arbejdsmarkedets parter forhandler sig frem til og selv fastlægger deres interne relationer, og det finder vi er det rigtigste. Folketinget bør ikke blande sig og bør heller ikke lovgive på områder, der i forvejen varetages på fortrinlig vis af arbejdsmarkedets parter.

I disse år etableres der stadig flere pensionsordninger på det private arbejdsmarked, og det er en udvikling, som CD og regeringen fuldt ud støtter. Mange virksomheder har behov for en fornyet adgang til langfristet risikovillig kapital – netop i modstrid til de tidligere gulddrenge – og regeringen har derfor med CD's billigelse fundet det rimeligt at udbygge pensionskassernes og livsforsikringernes investeringsmuligheder, så de nu kan hæve grænserne for både aktie- og enkeltinvesteringer. Vi finder, at disse forøgede investeringsmuligheder er et udtryk for den fleksibilitet, der skal modsvare samfundets udvikling og erhvervslivets behov for kapital.

CD ønsker således at medvirke til at udvikle velfærdssamfundet, så flere passive penge og i lige så høj grad flere passive personer kan blive aktive i arbejdet med sikringen af fundamentet for velfærdsstaten. Samfundsudviklingen nødvendiggør, at vi tilstræber, at samfundskagen bliver større; men det kan vi kun gøre ved at skue fremad og søge at udnytte de muligheder, den høje teknologiske udvikling byder os. Der er derfor ikke behov for et hult krav om ret til arbejde til alle, men for en konstruktiv debat om, hvordan vi får skabt mulighed for, at de fleste mulige kan deltage i arbejdslivet.

Det må derfor være klart, at CD ikke kan stemme for det af SF fremsatte dagsordensforslag.

**Lone Dybkjær (RV):**

Jeg vil gerne takke hr. Holger K. Nielsen og SF, fordi man har rejst debatten i dag, og selvfølgelig navnlig takke hr. Holger K. Nielsen for de smukke ord, hr. Holger K. Nielsen sagde om Det Radikale Venstre i sammenhæng med demokratiseringen af arbejdslivet. Hr. Holger K. Nielsen har nemlig ret i, at det ikke bare her i 1994 er vigtigt for Det Radikale Venstre at diskutere demokratiseringen af arbejdslivet, men at det har været det helt tilbage fra partiets dannelse i 1905. For os er det faktisk et mål, at der skal ske en demokratisering af arbejdslivet, og sådan har det altid været.

Men jeg vil godt sige, at vi tænker ikke kun på arbejdslivet. Vi kræver faktisk, at der sker en demokratisering overalt, og det har ligeledes været målsætningen helt tilbage fra partiets etablering i 1905. Vi mener faktisk, der er behov for en nærmere analyse af demokratiets udvikling og vilkår, fordi de demokratiske vilkår har ændret sig totalt alene inden for de sidste 10 år, og lad mig bare nævne tre områder.

For det første internationaliseringen og herunder internationaliseringen af det demokratiske samarbejde. Danmark deltager jo ikke bare inden for EU, men også i andre sammenhænge i langt mere politisk samarbejde end nogen sinde tidligere. Den internationale dagsorden er jo også en del af den danske politiske dagsorden, og dermed er vilkårene for hele vor nationale lovgivning også blevet totalt ændret.

Det andet er computerteknologiens totalt ændrede placering i såvel arbejdslivet som det politiske liv, som har betydet, at mængden af informationer og hastigheden i beslutningsprocesserne er gået dramatisk i vejret. Det roligere, velovervejede og gennemtænkte, som i gammeldags forstand var en del af det tidligere politiske liv, er jo totalt forsvundet. Beslutningerne skal tages her og nu, for der er i modsætning til tidligere meget kort tid til at overveje tingene, og det er naturligt, at det totalt har ændret den måde, vi arbejder på.

Og endelig har vi for det tredje tv-mediets med- og modspil i den demokratiske proces. Jeg taler med vilje om både med- og modspil,